

hals Kro. Den 7. Oktober 1921 fandt der en Kommuneafstemning Sted vedrørende Spørgsmaalet om Bevilling til Hirtshals Kro, efter af Myndighederne havde været 3 Aar om at opdage, at den Bevilling, hvorefter Kroen dreves, i Virkeligheden var bortfaldet 3 Aar i Forvejen. Denne Kommuneafstemning, der saaledes afholdtes for halvandet Aar siden, gav det Resultat, at 405 stemte imod Bevilling og kun 84 for Bevilling. Herefter anbefalede vedkommende Sogneraad naturligvis, at Bevillingen ikke blev givet. Derefter gik Sagen til Hjørring Amtsraad, der ligeledes nægtede Anbefaling. Derefter gik den til Indenrigsministeriet, der sendte den til Ministeriet for offentlige Arbejder. Sagen var Genstand for Korrespondance mellem de to Ministerier og blev derefter af Indenrigsministeriet sendt tilbage til Hjørring Amtsraad, der forleden vedtog, at man ikke kunde anbefale, at Bevillingen gaves, men derefter med 6 Stemmer imod 5 paa den anden Side udtalte, at man intet havde at erindre imod, at Bevillingen gaves, hvis Ministeriet vilde give den paa eget Ansvar. Jeg ved ikke, om den højtærede Indenrigsminister vil give den paagældende Bevilling; men jeg ved, at hvis det sker imod de kommunale Vælgeres tydeligt udtalte Ønske og imod det paagældende Sogneraads Stilling, saa vil jeg betegne det som et i vore Dage uberettiget Formynderskab overfor de kommunale Vælgere. Det er dette Formynderskab overfor de kommunale Vælgere og overfor Kommunerne, vi paa dette Omraade bør bort fra, og som vi vil komme bort fra, hvis Flertallets Ændringsforslag under Nr. 21 gennemføres. Det Princip, vi derved vil komme ind paa, nemlig at det er Befolkningen selv og de stedlige Myndigheder, der skal have Afgørelsen af disse Spørgsmaal, det er det bærende i hele det Lovforslag, der her foreligger.

Det forekommer mig, at hvilken Stilling man end i øvrigt tager overfor Alkoholspørgsmaale, burde alle, der er Tilhængere af det folkelige Selvstyre, kunne enes om at anerkende det Princip, at vi bør gennemføre ogsaa paa dette Omraade det stedlige Styre ved Befolkningen selv. Det er, forekommer det mig, en mærkelig Stilling, det ærede Medlem Hr. Trier indtager, naar det ærede Medlem siger, at han vel i al Almindelighed vil anerkende dette Princip, men netop ikke vil anerkende det paa dette Omraade, netop ikke vil anerkende det paa det Omraade, hvor selve Udviklingen har vist Princippet Berettigelse, hvor Livet selv har vist Vejen, hvor vi staar overfor et Omraade, hvor Kommuneafstemningerne

har virket i Praksissiden 1907, saadan at det, der i Virkeligheden sker, kun er det, at vi lovfæster den Udvikling, som det praktiske Liv selv har anvist. Det forekommer mig, at netop paa dette Omraade maatte man kunne enes om at anerkende, at Afgørelsen bør være hos det stedlige Styre. Naar Afgørelsen lægges hos Befolkningen og i det stedlige Styre, saa har den Indflydelsen og Ansvar for den Retning, som Udviklingen skal tage. Andet er det ikke, jeg for mit Vedkommende ønsker, end just det, at det stedlige Styre, Befolkningen selv, skal have Indflydelse og Adgang til at bestemme Udviklingsretningen paa dette Omraade. Hvis Befolkningen, naar den faar denne Indflydelse, benytter den til en Begrænsning af Udsalgs- og Udskaenkingsstedernes Antal og derigennem til en Begrænsning af Alkoholforbruget, saa maatte det ikke mindst i disse trange Tider efter min Opfattelse hilse med Glæde. Det er dog utvivlsomt saadan, at en Formindskelse af Alkoholforbruget vil gavne Samfundet, gavne Befolkningen, baade økonomisk, socialt og hygiejnisk, og derfor maa vi netop i disse Tider være interesserede i, at man søger at begrænse Alkoholnydelsen og Alkoholismen mest muligt, fordi man derigennem faar et Hjælpemiddel til at naa frem til lysere Kaar, til at naa frem gennem de trange Tider, vi nu lever under, til en lysere og lykkeligere Fremtid.

Naar man her ogsaa har berørt, at man andetsteds, hvor man har en saadan Alkohollovgivning, har gjort uheldige Erfaringer med Hensyn til denne, vil jeg lige have Lov til at bemærke, selv om det forekommer mig, at det ligger udenfor selve dette Lovforslags Behandling, at der ikke er noget Land, der har haft en effektiv Alkohollovgivning, der af egen fri Villie er gaaet bort fra den. Lande, der har en effektiv Alkohollovgivning, er i den sidste Tid ved økonomisk Pres fra visse Sider blevet tvunget bort fra den. Men der er ikke noget Folk, ikke noget Land, hvor man har indført en virkelig effektiv Alkohollovgivning, der i Kraft af Befolkningens egen Villie er gaaet bort fra denne. Og den, der vil undersøge Virkningen af Alkohollovgivningen andetsteds og undersøge Forholdet paa den Maade, hvorpaa det maa undersøges og bedømmes, nemlig ved en Sammenligning af de sociale Forhold i det paagældende Land før vedkommende Alkohollovgivnings Gennemførelse og efter denne, vil kunne forstaa, at Befolkningen ikke er gaaet bort fra denne Lovgivning, fordi det viser sig, at den overalt har bidraget